

Publicerad 2010-03-03 16:58 av anits

solen och värmen varade inte så länge

SOLEN OCH LJUSET

Vaknade av att det var så ljust i rummet
trots att persiennerna var nerdragna

Ljuset från hallen, fick mig att gå upp,
solen strålade emot mig, hela lägenheten
badade i sol

Det var så vackert, det kändes så skönt, att
en morgon få vakna, känna glädje , möta den
nya dagen med ett leende

Solens strålar värmde så gott genom fönstret
jag blundade, tog till mig av morgonens ljus
och värme

Trädens grenar var stilla, vajade inte som dom
gjorde under gårdagen, nu ville jag ut, ta in allt
känna att våren den kanske är på väg trots allt

Så jag gör mig klar, för att med sparkens hjälp
ta mig till hundarna, ge dom mat, och rasta dom
på gården

När jag så kommer ut, så tar vinden i för allt vad
den är värd, jag står färdig för min sparktur, tänker
ska vända gå in, hämta bilnycklarna och ta bilen

Jag bestämmer mig för sparken, det är helt fantastiskt
sparkföre, jag bara susar iväg med vinden i ryggen,
och fort går det står inte på förrän jag är framme

Det hörs inte ett ljud inifrån huset, jag låser upp,
först då reser dom på sig, ser trötta och yrvakna ut
dom verkar lika glada som jag är för att få träffa dom
mina underbara fyrfota vänner

Idag vill dom inte vara ute så länge, men jag blir helt
tagen, när jag ser valpen klättra på dom stora snö

högarna

Dom får sin mat, valpen vill leka, hämtar själv bollen
och kommer med den, hon verkar ha hur mycket energi
som helst, men till slut tröttnar hon, går och lägger sig,
det står inte på förrän jag hör hur hon snarkar

Efter ett par timmar är det dags för mig, att ta mig hem,
det är lika svårt varje gång att lämna dessa fina vänner
men nu är det dags för valpen att lära sig vara ensam
lite längre stunder

När jag kommer ut, blåser det ännu värre, det är kallt
fast det inte är mer än fyra minusgrader, blåsten gör
ju att det blir kallare, jag försöker skynda på mitt sparkande
men det känns som om jag står stilla

Så jag går och skjuter sparken istället, men sista biten
lutar det utför, så då kan jag vila benen lite grann, innan
jag ställer ifrån mig sparken på altanen, så kollar jag om
jag törs ställa sparken på altanen

Det ser oroväckande ut, jag skyndar mig, kommer både
dit och därifrån, utan att det händer något, jag är så
frusen när jag kommer in, den vackra soliga morgonen
har verkligen ändrat skepnad

Jag är glad att vara hemma och inne, värmer mig med
en kopp te, sen går jag in i duschen och låter det varma
vattnet värma mina frusna kropp och kalla leder

anits 3 mars 2010

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten